

శ్రీ విష్ణు రూపాయ నమః శివాయ

వేద గ్రంథాలయం

9666122140

vedhagrandhalayam@gmail.com

ఓం పరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీమద్రాజకల్పము

* * వి ఘ్నో క్వ ర పూ జ * *

హరిః ఓమ్. యజమానస్సర్వత్ర శుభకర్తారమ్మే
సూక్తోక్త 1 నిత్యనైమిత్తిక విధినాస్నాత్వా 2 ధృతాహత
వస్త్రోత్తరీయః 3 సోర్ధ్వ పుష్ట్యం 4 బద్ధశిఖః ప్రాతస్సన్ధ్యా
ముపాస్య తర్పణం. 5 బ్రహ్మయజ్ఞంచ కృత్వా, కృత 6
ప్రాతర్హోమః కరిష్యమాణకర్మపయోగి సమ్భరాన్సమ్మృత్య
స్వాచార్యం సభ్యాంశ్చాహూయ, పాద్యర్హ్యచ మనాని ప్ర
దాయ, దర్శాద్యాసనేషు ప్రాజ్ఞాథా నువజ్ఞాథా న్వాఽఽస
యిత్వా, పుష్పగన్ధాక్షతైరభి పూజ్యాభివన్ద్య, స్వయం 7 పాణి
పాదౌ చ దక్షిణాది ప్రత్యేకం ప్రక్షాళ్య, సదర్పహస్తోద్విరా
చమ్య, ఇదం బ్రహ్మచరీమహాఇతి 8 పవిత్రేగృహీత్వా

ఇదం బ్రహ్మపునీకుహే ।

బ్రహ్మచరీనాత్విత్యనామికాజ్ఞాశ్చోర్నిక్షిప్య

బ్రహ్మ పునాశు।

దిర్భాద్యాసనే ప్రాజ్ఞాథః ఉపవిశ్య, దక్షిణతఃపత్ని
ముపవేశ యిత్వా, మయా కరిష్యమాణస్యా 9 స్యకర్మణః
ప్రారమ్భముహూర్త స్సముహూర్తోఽస్త్యతి. 10 భవన్త
శ్రీమన్తోమహాన్తోఽనుగృహ్ణన్తితి ప్రార్థయేత్ (వ్రతీవా
చకా.) ఆయం ముహూర్తస్సు ముహూర్తోఽస్తు ఇతి ప్రతి
బ్రూయుః

* * త గ వ త్రా ర్థ స మ్ * *

శ్లో॥ ఉక్తామృతరస విష్ణుం శశవర్ణం చతుర్భుజమ్
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్సర్వ విఘ్నోపశాంతయే॥
తదేవలగ్నం సుదినంతదేవ తారాబలం చంద్రబలం వదేవ
విద్యాబలం దైవబలం తదేవ లక్ష్మీపతేరేంద్రీయగం
స్మరామి ॥

యత్ర యోగీశ్వరః కృష్ణో యత్రిపార్థో భనుర్భరః
తత్ర శ్రీర్విజయో భూత ర్థవా నీతి ర్మతి ర్భూమి ॥
స్మృతే సకల కల్యాణ భాజనం యత్ర జాయతే
పురుష స్తమజం నిత్యం ప్రజామి శరణం హరిమ్॥
సర్వదా సర్వకార్యేషు నాస్తి తేషా మమజ్జలమ్
యేషాం హృదిస్థో భగవాన్మంగళాయనం హరిః ॥
లాభస్తేషాం జయస్తేషాం కుతస్తేషాంపరాభవః
యేషామింద్రీయరశ్యామో హృదయస్థో జనార్ధనః॥
జీసదా మపహర్తారం దాతారం సర్వసంపదమ్
లోకాభిరామం శ్రీరామంభూయోభూయోనమామ్యహమ్॥
యస్యద్విరద వక్త్రాద్యాః పారిషద్భావః పరశ్శతమ్
విఘ్నం నిఘ్నంతి సతతం విష్వక్సేనం తమాశ్రయే ॥
త్రౌత స్మారాత్మకం కర్మ నిఖిలం యేన సూత్రతమ్
తస్మై సమస్త వేదార్థ విదే విభిననేననుః ॥
సూత్రాణా మన్యక్లప్తానాం నేత్రవిద్యున్మిరీచితమ్
సూత్రం వైభానసం వస్తే భగవత్కర్మ సూచకమ్ ॥
నారాయణః పితౄ యస్య సూతా దాపి హరిపీయా

భృగ్వాదిమునయః శృష్యాస్తస్మై విభససేనమః ॥
 శ్రీ లక్ష్మీనారాయణాభ్యాం నమః॥ శ్రీమతే విభససేనమ్॥
 భృగు మరీచ్యత్రి కశ్యపేభ్యోనమః॥
 ఓం నమస్సుదపే నమస్సుద సస్సతయే నమః స్సఖీనమ్
 ష్మరోగాణాం చక్షుషే నమో దివే నమః పృథివ్యై.
 సప్రథసరాంమే గోపాయ, యేచ సభ్యాస్సభాసదః,
 తానిన్ద్రియావతఃకరు, సర్వమాయు రుపాసతామ్ ॥
 సర్వేభ్య శ్రీస్కార్త్యైవైష్ణవ్యైవైష్ణవ్యైసమః
 భగవతోబలేన, భగవతో వీర్యేణ భగవన్జేషసా
 భగవతః కర్మణా భగవతాను గృహీతో భగవతాను
 చ్యతో భగవత్కర్మ కరిష్యామి తద్భగవాననుమన్యతామ్

భూ భు భిః

అవక్రామన్తు భూతాని పితౄణాం ప్రేత గుహ్యకాః
 యేచాత్ర నివసన్యేతే దేవతా భువి సస్తతమ్ ॥
 అపసర్పన్తు యేభూతా యేభూతా భువి సంస్థితాః
 యేభూతా విష్ణు కర్తారస్తే చచ్చన్తాజ్జయహరేః॥
 ఆసన మస్త్రస్యపుథివ్యా మేరుకృష్ణముషి, సుతలంచర్తః॥
 శ్రీకూర్మోదేవకా, ఆసనే వినియోగః ॥
 పృథ్వీ త్వయా ధృతా లోకా దేవిత్వం విష్ణునాధృతా
 త్వంద దారయ మాందేవి పవిత్రం కురుచాసనమ్॥
 అశేష జగదాధార మనన్తం కుర్మరూపినమ్
 ఆసనస్య విశుద్ధ్యర్థ మాత్మానం తంభజేహరిమ్॥

అం అనన్తాసనాయ నమః॥యం యోగాసనాయనమః॥

విం విమలాసనాయ నమః । రం కూర్మాసనాయ నమః॥ (ఇతి
భూకుద్ధిం కృత్వా)

సంకల్పః

ద్వినాచమ్య [11] 101. పాణానాయమ్య [12] దక్షిణ
జానుని వామహస్త ముత్తానం కృత్వా. తదజ్ఞష్ట తర్జన్యో
ర్మధ్యే ఆవాచీనస్య దక్షిణ పాణే రంగుష్ఠ రహితా శ్చత్ర
ప్రోజ్ఞాచీర్న్వస్య. దక్షిణాజ్ఞష్ట నవామాంగుష్ఠంఽరివేష్ట్య [13]
హరిః ఓం [ఇత్యుపక్రమ్య]

శ్రీమహావిష్ణో రాజ్ఞయా ప్రవర్తమానస్యాద్య బ్రహ్మణః
ద్వితీయ పరార్థే. శ్వేత పరాహకల్పే. వైవస్వత నున్వస్తరే
కలియుగే. ప్రథమపాదే. జంబూద్వీపేః భరతపర్వతే. భరత
శిఖ్రే. మేరోర్దక్షిణ దిగ్భాగే. వేంకటాచల దుత్తర ప్రదేశే.
"మహానద్యో" ర్మధ్యదేశే అస్మిన్సహేః భగవద్భాగవత
చారణాం సన్నిధౌ అస్మిన్ వర్తమానే. వ్యావహారికాన్త
[సౌర] మానేన సంవత్సరేః అయనే. ఋతౌ, మాసే, పక్ష
వాసర యుక్తాయాం నక్షత్రయుక్తాయాం కుభయోగే కుభ
కరణ విశిష్టాయాం అస్యాం కుభలిదౌ గోత్రస్యశర్మణో
మమ. ఏతదర్థమిదం కర్మకరిష్యే. తదంగత్వేన తదాదౌ
కుద్యర్థం వృద్ధ్యర్థం శాన్త్యర్థ మభ్యుదయార్థంచ సుపుణ్యా
హం కరిష్యే (ఇతిసంకల్ప్య) అప ఉపస్సృశ్య.

శ్లో॥ పుణ్యాహ కర్మణీ కుశాక్షత దక్షిణామ్
త్రామ్బూల కూర్చ కతకంచ పపత్రగన్ధ
అశ్వత్థపల్లవ సుమాప ఫల ప్రదీపాః

విప్రసాపపాత్ర సుమ తద్ధృత మాహరేత॥

శ్రీమీ విష్వ క్షే న ఆ రా ర స

(14) పాత్రస్థ తద్ధృతోపరి కూర్చుం పవిత్రం వానితాయ
స్వహృదయే విష్వ క్షేన ఆరా ర సంద్యాత్వా.

శ్లో॥ ఆరా ర స సరిత వియత పౌర సైన్యాదినాదమ్

మూర్త్యా చిత్రే చిత్రలయగే శంఖం దౌ పదానమ్

పేమక్యామం సున శి నుకుటం పీతవస్త్రం శుభాంగం

ద్యాయే దేవం విజిత చనుజం సూత్రపత్యా సమేతమ్॥

ఓం ఆగ్నేయో నృస్యావ్యతామహేత్యా విశ్వేనదా
త్వం మహారోనుశ్మో, వైరాజస్తే సుహంతస్నిధత్వామ్ ॥

పైపామరీతో వియతా మనాది, యామే శస్త్రాం
రవికాం పదాతు.

(15) ఆయాతు దగ్ధవాన్దివో దాంతకాన్తా జనప్రి
యః, వర్షిష్ఠ స్వర్వతక్తానాం సర్వదా భనదో వర

పురుషస్సగదా స్ఫూత్రపతి జయా సహాయోఽజితః
పరం సహ దేవతాభి రనుమన్యకామ్, యస్తు కర్మభోనిత్య
మృషితి క్షానుగా మినం కాన్తం దిగవస్త్రమోమ్[16]విష్వ
క్షేన మావాహయామి, కాన్త మావాహయామి, హర మా
వాహయామి, అమిత మావాహయామి, విత్యానపాయిన
మావాహయామి, (తద్దక్షిణే) సూత్రపతి మావాహయామి.
ఇతి కూర్మే సమావాహ్యా.

పంచోపచార మనైర్ రాశనం పరికల్ప్య

లింహంయింరంవం

సూత్రవతి జయా సహిత శ్రీ విష్వక్సేనాయనమః
 పుష్పే జాననం పరికల్పయామి
 ప్రైషామథీశ ఇతి ప్రణమ్య సంపార్థ్యః
 ప్రైషామథీశో విజుధానా మనాదిః. యామే శస్త్రాం ధనితాం
 దభతు ॥

సూత్రవతిజయాసహితస్మార్తవిష్వక్సేనాయనమః ప్ర
 జామం సమర్పయామి ప్రార్థనం స్థమత్పయామి.
 అగ్నేయో యస్మా దితిస్నానమ్.

అగ్నేయో యస్మాద్యజ్ఞామహే త్వా విశ్వేసదాత్వం
 మహితోనుశమ్యోః వై రాజన్తే సుహత స్నిధతామ్ ॥

సూత్రవతి జయాసహిత శ్రీవిష్వక్సేనం తుద్ధోదతేన
 స్పావయామి సూత్రవతి జయా సహితం శ్రీవిష్వక్సేనం
 ప్లోతేన విమృజామి తద్బీజం తస్య సస్యస్య.

ఓం విం, ఓం సూం, ఓం జం

అప్సరస్యితి గంధం

అప్సరస్సు యోగంతో గంధర్వేషు చయద్యః. దై
 వోయో మానుషో గంధ స్సమాగంధ స్సుకళి ర్జ్ఞుతాం ॥

సూత్రవతి జయా సహిత శ్రీ విష్వక్సేనాయ నమః
 గంధం సమర్పయామి.

తత్సవితురిత పుష్పం

తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహిః ధియో
 యోనః ప్రచోదయాత్ ॥

సూత్రవతి జయాసహిత శ్రీ విష్వక్సేనాయ నమః

పుష్పాణి సమర్పయామి.

అగ్నిం దూతమితి దూపం

అగ్నిం దూతం వృణీమహే హోతారం విశ్వవేద
సం. అస్య యజ్ఞస్య సుక్రితుం ॥

సూత్రవతీ జయాసహిత శ్రీవిష్వక్సేనాయనమః
దూపం సమర్పయామి.

అహమస్మితి దీపమ్

అహమస్మి ప్రథమజా ఋతస్య పూర్వనైవేభ్యో
అమృతస్య నాభిః, యో మా దదాతి స ఇదేవ మావా ॥

సూత్రవతీ జయా సహిత శ్రీ విష్వక్సేనాయ నమః
దీపం సమర్పయామి.

అర్ఘ్యం సమర్పయామి. ఆచమనం సమర్పయామి
అగ్న ఆయాహీతి ఫలోపహారం

అగ్న ఆయాహీ వీతియే గృడానో హవ్యదాతయే,
నిహోతా సద్భిబర్హషి ॥

సూత్రవతీ జయాసహిత శ్రీవిష్వక్సేనాయ నమః
ఫలోపహారం సేవేదయామి

యేతేశతమితి పానీయం

యే తే శతం వరుణయే సహస్రం యజ్ఞయా, పాణ
వితతా, పురుత్రా, తేభ్యోన ఇంద్రస్సవితోతవిష్ణుర్విశ్వేదేవా
ఽముఞ్చన్తు మరుతస్స్వస్త్వా

సూత్రవతీ జయాసహిత శ్రీ విష్వక్సేనాయనమః
పానీయం సమర్పయామి

ఆచమనం సమర్పయామి

మృతాత్పరీతి తామ్బూలం

మృతాత్పరీతి మణ్డ ఇవాప్సు స్నేహ స్వర్వాదికస్సర్వ
థ తేషుకర్మ. సచేతన శ్చేతయతే స్వశక్త్యాః ఏకోలోకాన్
గర్భవత్పాతు సర్వాన్ ॥

నూత్రావశి జయసహిత శ్రీవిష్వక్సేనాయ నమః
సదిక్షిణాః తామ్బూలం సమర్పయామి

సురాసుర శిరోరత్న మరీచి భుచితాజ్జ్యయే

విఘ్నాంతకార సూర్యాయ విష్వక్సేనాయనమః

విష్వక్సేనహరేర్స్పృక్త పూజాయాంహీనమేవయత్

తత్త్వమస్త్వేతి చోక్త్యాతు ప్రణామం కారయేత్పునః ॥

అనయావాహనాది త్రయోదశోపచార పూజయానూత్రా
వశి జయసమేతః విష్వక్సేనస్సుప్రీతో వరదో భవతుసూత్ర
వశి జయసమేతం శ్రీవిష్వక్సేనం యథాసుఖం యథాస్థానం
ప్రతిష్ఠాపయామి శోభనార్థం క్షేమాయ పునరాగమనాయ చ

* * ఆ ర ధ న స ం పూ ర్ణ ం * *

— అ థ శ్రీ మీ పూ జా —

అర శ్రీ స్కార్త వైభానసఆగమశాస్త్రబద్ధాంఘహర్షి
తిర్నిబద్ధాంగ్రామ విజయంకాంక్షమాణోయజమానః మహాజి
రాజివిజయ ప్రయోజన వీజభూతాంశమీపూజాంకర్తుకామః
అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండ నాయకం సంసారసిమజ్జన్నిఖిల
చేతనోజ్జీవనకారుణ్యవారిధిం శ్రీమన్నారాయణమర్చా రూప
బంధగవంతం శ్రీ — స్వామిసంసారయాహ్న సార్వ

భౌమవదలం కృత్యస్వోపదాంయాన మారోజ్య భక్తైర్భాగ
వత్తే ట్ట్రైవైష్ణవైర్భాగ్మతో త్తమైస్సర్వజనై స్సహదేరీ మృ
దంగమటహరాహకాదిసర్వవద్వై : భక్తిదామరోల్లోదాదిన
ర్వాంకారై రదగజతురగపదాతియానైర్మహారాజలక్షణై స్సా
ర్థం శ్రీమీవాటప్రదేశంప్రవేశేత్ ॥

శ్రీమీవృక్షస్యపరితః చతుర్దిశంహస్తమాతోన్నతాం
దేదింపరితల్య గోమయేనోపలిప్యపైష్ట్యాఅలంకృత్య పాగ
గ్రామిత్తదాగ్రాన్ దర్శాన్నిక్షిప్యవశవశ్రుం నిక్షిపేత్. తస్మిన్
తండులవార్జపాత్రం నిక్షిప్యతస్మిన్నుష్టదళపద్మంసంలిఖేత్.
తద్వేద్యాగ్నోయాం పంచదళపద్మంలిఖిత్వాతస్మిన్పావర్ణం
రాజతంతామృంకాంస్యంవాపాత్రంసంస్యస్యదోజాన్తై రార
తైస్త్రైలై ర్విహితిర్వా ప్రత్యేకమాపూర్యతస్మిశ్శంఖచక్ర
గదాబద్గళాంజ్ఞాణివిస్యసేత్

[ఖం] ఆచార్యఃఇదం బ్రహ్మ వునీమహేఽతిపవిత్రం
గృహీత్వా

(మం) ఇదం...మహే [ఖం]బ్రహ్మవనా —అం
—వ్యిఅవక్రమంతు —టంశ్రీగోవింద — తితాఅస్మిన్
గ్రామేస్థితానాంసర్వేషాంజనానాం బ్రాహ్మణాదిసర్వవర్ణానాం
సర్వేషాంబ్రతజనానాంశుజమానస్యసర్వేషాం రాక్షాంచవ్యాది
దోరదుర్భిక్షినాంపృష్ట్యాది సర్వోపద్రవ కాంత్యర్థంవర్తార్థకా
మమోక్షచతుర్విధపురుషార్థఫలసిద్ధ్యర్థం స్వస్థ్యర్థంసమస్త
సన్మంగళావప్యర్థం ఆమోద ప్రమోద సమ్మోదవైకుంఠా
భ్యులోకేషుసాలోక్యసామీప్య సాశుజ్యపదమితి చతుర్విధ

మోక్ష ఫలసిద్ధ్యర్థం శ్రీస్వా — నఃవిశేషపూజాంసార్వకామి
కశమిపూజాంఆయుధపూజాంచకరిష్యన్తత్పు — ననుషుశ్శ్యా
హంకరిష్యన్నాదౌ నిర్విఘ్నేనపరిసమావాప్త్యర్థంఆరాధనం
కరిష్యే॥

(స్మార్తవిష్యక్తేనఆరాధన పూర్వకం పుణ్యాహంకృత్వా)
శ్రీ — స్వామినః ఆసనపాద్యఆచమనపుష్పగంధధూపదీప
అర్ఘ్యఆచమనపటాహార తాంబూలాని సమ —

[ఖం] శమివృక్షస్యమూలే “సోమోదేనుం” ఇతిసోమ
మావాహ్నా

[మం] సోమోదేనుగ్ంసోమోఅర్వ నమాశుగ్ంసోమో
వీరంకర్కణ్యందదాతు, సాదన్యంవిదద్యగ్ంసభేయంపితుశ్శ్రీ
వణ్ణంయోదదాతన్మై ఓంభూః సోమమావాహయామిఓం
భువః యజ్ఞాంగమావా హయామి, ఓంగ్ంసువరిస్తుమావాహ
యామి ఓంభూర్భువస్సువః ఇంద్రమావాహయామి ,

[ఖం] సోమాయనమః ఆసన — — — — — మి

(ఖం) శమివృక్షస్యమధ్యేరాగ్నిర్భూర్ధాఇతిఅగ్ని మావాహ —

(మం) అగ్నిర్భూర్ధాదివఃకుత్పతి, పృథివ్యాఅయమ్ అపాగ్ం
రేతాగ్ంసిజన్వతి

[మం] ఓం భూః అగ్నిమావాహయామి, ఓంభువః
జాతవేద సమావాహ యామి, ఓంగ్ంసువః సావకమావాహ

యామి ఓం భూర్భువస్సువః హుతాశనమావాహయామి ॥
అగ్నయేనమః ఆసనపాద్యా చమన పుష్పగంధ — ని

(ఖం) శమివృక్షస్యఊర్ధ్వే “ఉదుత్కంజాతవేదసం”
ఇతిసూర్యమావాహ్య

(మం) ఉదుత్కంజాతవేదసందేవంపహన్తికేతవః ।
ద్విశేవిశ్వామసూర్యం చిత్రందేవానాముదగాదనీకం చక్షుర్వి
తస్యసరునస్యాగ్నేః । ఆఽప్రాద్యావాపృథివీఅంతరిక్షగ్ం
సూర్య ఆత్మాజగతస్తస్థపశ్చ । తచ్ఛక్షుర్దేవహితంషరస్తాచ్చు
క్రముచ్చరేత్ । ఓంభూః ఆదిత్యభావాహయామి । ఓం
భువః దాస్కరమావాహయామి । ఓంగ్ంనుపః మార్తాండ
మావాహయామిఓంభూర్భువస్సువఃదివస్సత్రిమావాహయామి ।

(ఞం) సూర్యాయనమః ఆసనం——మి

(ఞం) శమివృక్షస్యపరితో ద్వాదశాదితానావాహ్యఓం
దాస్కరమా— ఓంఅహస్కరమా— మి ఓంబ్రథ్నమా—
మి ఓం పృథ్విరమా ఓంభాస్వంతమా— మి ఓంవిపస్వం
తమా— మి ఓం సప్తాశ్వమా— మిఓంహరిదశ్వమా—
ఓం ఉష్ణరశ్మిమామి ఓం అర్కమా— మి ద్వాదశాదిత్యే
భ్యోనమఃఆసన.... మి

(ఞం) ఇంద్రస్సస్యనిరఙ్గితోకేనేంద్రంద్యాత్వా
శ్లో ॥ ఇంద్రస్సస్యనిరఙ్గిత్యామోద్విభుజఃకులిశాయుధః॥

శచీకరపీఠవత్తశ్చ త్యేష్ఠాజగ్రావణేతదా । “త్రాతాతరంఇతి”
ఇంద్రమావాహన్ ॥

(మం) త్రాతారం మింద్రమవితార్త మింద్రగ్ంహ వే
హ వేనుహవగ్ంహుర్మింద్రం హు వేనుశక్త్యం—దగ్ం ఓం
మా ఇంద్రమావాహయామి ఓం భువః శచీపతిమావాహ
యామి ఓగ్ంసువః పురుషలూతమావాహయామి ఓంభూర్పు
షస్సువః ఇంద్రందరమావాహయామి

[౮౦] ఇన్ద్రాయ ఆసన . మి

[౯౦] కిరీటీఇతిగ్ం తేన అగ్నింధ్యాత్యా

గ్ం॥ కిరీటీచాయుధీవంతవసనశ్చాపరుణవక్త్రః । కృత్తి
కాస్యనలోకాతామార్గశీర్షేతుమాసివై । కింజల్కపుంజనదృశో
లోహితాక్షోజవాహనః॥ దేవ్యాస్యాహస్వధాతస్యక క్తితాయుధ
మస్యవై ॥

[౧౦] అగ్నిర్యూర్థా ఇతి అగ్నిమావాహన్

మం॥ అగ్నిర్యూర్థాది...రేతాగ్ంసిజస్వతి

ఓంభూః అగ్నిమావాహయామి

ఓం భువః జాతవేదసమావాహయామి

ఓగ్ంసువః పావకమావాహయామి

ఓం భూర్పుషస్సువః పూజాశనమావాహయామి

(౧౦) అగ్నేయేవమః ఆసన...మి

గ్ం॥ పాల్కుదేభరజ్జీవా తోయమోనీలోత్పలవక్త్రః ।

సత్యవ్రతాటిపాశీమహిషవాహనః

[మం] ఓంయమోవాదారప్పధివీంయమోవ్యాముత
సూర్యః॥ యమస్సర్వమృశ్మశ్మనేన ప్రాణానాంవాయూనాం
ఓం భూః యమమావాహయామి ఓంభువః ధర్మరాజ
మావాహయామి ఓగ్ంసువః ప్రేతేశ మావాహయామి ఓం
భూర్భువస్సువః సుధర్మస్తమావాహయామి.

(భం) యమాయనమః॥ ఆసన...మి

శ్లో॥ ఆరంభాదిపతిశేషేమూలతోధంజనీపతిః॥ కార్తూం
వాహనత్తైవ పూజపాదేష్ట్రీరోచనః॥

[మం] ఓంపసవః ప్రథమోదేవతానాగ్ంసోస్యవృ
ణాంపశూన్యాహః॥ ఆత్మదేవేభ్యః పశుభిర్యోవై వనపస్యస్య
స్తుఓంభూః ఆరంభాదిపతిమావాహయామి. ఓంభువః నిర్
ఋతమావాహయామి. ఓగ్ంసువః నీలమావాహయామి. ఓం
భూర్భువస్సువః సర్వతక్షోదిపతిమావాహయామి

[భం] నిర్ ఋతయేనమః—ఆసన—మి

శ్లో॥ దండపాశకరోశక్తాంబరోమకరవాహనః కనకేశ
స్సింహతేతుః ప్రతిద్యాంప్రాంగ్ముఖస్థితః॥

(మం) యేతేశతంవరుణయేనహస్సంఘజ్ఞయాపా
వితతా పురుతా॥ రేభ్యోనభ్యుస్సవితోతవిష్టుర్విశ్వేదేవా
ఆముంచంతు మరుస్స్వస్త్వా॥ ఓం భూః వరుణ మావాహ
యామి. ఓంభువః ప్రచేతసమావాహయామి ఓగ్ంసువః
రక్తాంబరధర మావాహయామి ఓం భూర్భువస్సువః యావ
స్సతి మావాహయామి. వరుణాయనమః ఆసన—మి

శ్లో॥ వాయుస్స్వచ్ఛాంబుసంకాశశూలపాణిశ్చభద్రదృత్.
స్వాతిజఃకా రి కేమాసిదేవీతిస్యాంజనామతపితాంబరధరోవీర
కృష్ణ సారమృగధ్వజః

[మం] ఓంమరుతః పరమాత్మాపరమాగతిః పర
బ్రహ్మపరం యోగంపర మాత్మానమన్యేఅజరంయోగ్నిరహ
మగి ర్వాయవేఓంభూవాయుమావాహయామి ఓంభువఃజప
నమావాహయామి.ఓగ్ం సువః చూతాత్మకమావాహయామి
ఓం భూర్భువస్సువః ఉదానమావాహయామి

(ఖం) వాయవేనమః ఆసన—మి

శ్లో॥ కుబేరోనందపాణిస్తుసహంసరథవాహనః।త్రిపాద్య
వనజానాథశ్శ్రవిష్టాజశ్చకా రి కే, శ్యామోరక్తాంబరధర ఉదీ
చ్యాందక్షిణాముఖః।

(మం) ఓంమిశ్రవాసనః కౌటేరకారక్షోరాజేనప్రేష
తః। గ్రామగ్ంసజానయోగచ్చస్త్రీచ్చనోపరిదా కృతాన్ ఓం
భూః కుబేరమావాహయామి ఓంభువః ధన్యమావాహయామి
ఓగ్ంసువః పౌలస్త్యమావాహయామి ఓం భూర్భువస్సువః
యక్షరాజమావాహయామి

[ఖం] కుబేరాయనమః ఆసన—మి

శ్లో॥ ఆర్థాయాంమూర్గశీర్షేతుజాతి తశానపినచ । పాటలీ
కుసుమాధస్తువృషభధ్వజవాహనః।త్రిలోచనోంబికానాథశూల
పాణిఃపరశ్వదృత్

(మం) ఓం తశానస్సర్వలోకానాంత్రియంజకస్సర్వ
విద్యానాం నద్వితీయో ధవోద్భవాయ ఓంభూః తశానమవా

హయామి ఓం భువః తశ్చైరమావాహయామి ఓంగంసహి
దేవ సూవాహయామి ఓంభూర్భువస్సువః భువమావాహయామి

[ఘం] రణానాయనమః ఆసన — — — మి

(ఘం) శన్నోదేవాఇతిశంఖమావాహ్యా

[మం] శన్నోదేవాశ్చగ్ంసత్రియగ్ంసపశ్చేజాద్భ్య
ద్ధాటితేనః ఋతస్వర్భువస్వస్వనః । శమయంసఖమావాహతు
రయింవదాతుశం భాయనమః॥ ఓంభిమావాహయామి

[ఘం] శంభాయనమః ఆసన — — — మి

(ఘం) యగ్ంసహస్సారఇతిచక్రమావాహ్యా

[మం] యగ్ంసహస్సారముదావహస్యమజేయస్త్వోద
వదీశ్వరాద్యః । తస్మై నమోనశ్శ్రియమాలినోతుర్విహన్విహ
రన్యదర్శోభిచక్రాయనమః॥ ఓం చక్రమావాహయామి.

(ఘం) చక్రాయనమః ఆసన — — — మి

(ఘం) "కామోదకీనః" ఇతిగదామావాహ్యా

[మం] కామోదకీనః కలషంనిహన్యదతుల్యసత్త్వం
ప్రవదన్తిదేవాః । విశ్వేనమస్తప్రధాత్రేవితవామహితాహర్త్యై
నమః ఓం గదామావాహయామి

[ఘం] గదాయైనమః ఆసన — — — మి

[ఘం] యద్ధారయామీతిఖడ్గం ఆవాహ్యా

(మం) యద్ధారయానురశరాంసత్రివేలమాశ్శిష్యానిన

పృథ్వీతస్యైవ ప్రథమాయనమస్యాంహాయవిశ్వచక్రపణి

నాం హ రేర్హిం వర్ణాయభిద్యాయనమః ఓం ఖడ్గమా — మి

(ఖం) ఖడ్గాయనమః ఆసన—మి

[ఖం] యద్వింశినీశాంర్ణమావాహ్య

(మం) యద్వింశినీ వేణరయోమియ న్నిశస్త్రింజీవా

సాంయోగి నాతస్యైవమహాననాయశాంజాయనమః ఓంశాంజ

మావాహయామి [ఖం] శాంజాయనమఆసన...మి

(ఖం) "విష్ణుస్త్వాగ్ంరక్షతు" ఇతిదిక్షువిజయవాక్యా
సుచ్యరన్ సువర్ణిరజిత బాణాన్సాక్షతాన్ విస్మజేత్

(మం) విష్ణుస్త్వాగ్ంరక్షతు చక్రక్షుర్ధ్వంధనుఃపూర్వ
గ్ం శక్తిర్వక్షిణమపరంగవోదీచీనం దక్షోదస్తాద్వాసుకిరంతరే
ష్వితరేస్త్రావిహ్నావిహ్నాధీశోపసాదాదింద్రోభయాద్భువా
ద్యమోవరుణోవిక్రమాత్ కుభేరోర్ధక్షయాచ్చీసర్వాభ్యక్ష
నాభ్యన్నమృక్సుమనసస్సర్వేరక్షస్తు శ్రీ—స్వామినోపూర్వ
దిగ్విజయోస్తు శ్రీ—స్వామినోదక్షిదిగ్విజయోస్తు శ్రీ—
స్వామినోపశ్చిమదిగ్విజయోస్తు శ్రీ—స్వామినఃఉత్తరదిగ్వి
జయోస్తు శ్రీ—స్వామినః ఆగ్నేయదిగ్విజయోస్తు శ్రీ—
స్వామినః నిర్ఋతిదిగ్విజయోస్తు శ్రీ—స్వామినఃవాయవ్య
దిగ్విజయోస్తు శ్రీ—స్వామినఃఈశానదిగ్విజయోస్తు శ్రీ—
స్వామినఃఅథోదిగ్విజయోస్తు "సర్వేజనాంసుఖినో భవంతు"

శలోకాని, అంతర్దళ, విదళ, సూక్ష్మదళ, ప్రాణదళలలోకాని గలదోష నివృత్తి అగును. గానహోమాదులందు విశేషంగా నువ్వులు దెల్లం దియ్యపుపిండి. మున్నగువానితోపాటుజమ్మి సమిధలు ప్రాణాన్యత పొందినవి. అందుచేతనే ధర్మరాజు దురా అరణ్యవాసం ముగించుకొని వనవాసంచేయుసందర్భ మున జమ్మిచెట్టుమీద వారి ఆయుదాలను ఉంచి మంత్రించి పాండవులకుకాక మిగిలినవారికి అవి గోచరము కానట్లు జమ్మిచెట్టుమొక్క అనుజ్ఞనుపొంది ఆచెట్టుయందు ఉంచి, ఉత్తర గోగ్రహణ సందర్భమున ధనుర్ధారి అయిన పాండవ మధ్యముడు అర్జునుడు వానిని ఉత్తర కుమారుని సముఖ మున తిరిగి ఆయుధములను గ్రహించి విజయమును సాధించినందునే విజయదశమి అని ప్రఖ్యాతి పొందినది.

అటులనే రామచంద్రమూర్తికి కూడా ప్రియమైనది అగుటచే ధనుర్ధారి అగుటచే శనిదోష నివృత్తిని పొంది ఆ చెట్టుకు అనాజ్ఞ ఇచ్చుటచే ప్రీయమైనది అయినదిఅంతేకాక

వైదికాగ్నిని పొందుటకు ద్రాహ్మణోత్తములుశమీ గర్భాశ్వత్థం అనగా జమ్మిచెట్టుమీద బదనికగా వచ్చిన రావి చెట్టుమొక్క ఉత్తరదిక్కుగా నున్న కొమ్మ యొక్క భాగములను చేదించి, అరణిగా, శంకుగా చేసి వానిని చంద్ర మధనిదండంగాచేసి ఈర్ష్యసఫిగాచేసి వానిచే మధించగల్గిన అగ్నిని మధనాగ్ని అందురు వానితో సకలహోమాదులు చేయుదురు. అందుకూడా శమీ (జమ్మి) చెట్టు ప్రాణాన్యతను సంతరించుకొన్నది.

ఈ శమీపూజ తేయుటకు ముందుగా --

స్తలకుద్ధి గావించి విష్వక్సేనపూజ. పుణ్యాహంతేసి నవగ్రహారాధన. దిక్పాలకారాధన గావించి శమీచెట్టును త్రిమూర్తులుగా భావనచేసి పూజించి అందు ఆయుధపూజలు జరిపి తిరిగి మరుసంవత్సరం వరకు ఎవరికివారు నాకుమంచి జరగాలి, శనిదోషంపోవాలి సకలభాగ్యములు విజయములు కలగాలి అనిసంకల్పించి శమీపూజను చేయుచున్నారు. దాని ఫలితాలను పొందుచున్నారు.

వృత్తిసంవత్సరం ఆశ్వయుజ శుద్ధ దశమినాడుశమీ పూజ వేడుక దేశంలో విశేషంగా ప్రాచుర్యాన్ని పొందినది ముఖ్యంగా మిలటరీవారు పోలీసువారు అనగాపూర్వంరాజుల సైన్యాధ్యక్షులు, సైన్యం శత్రురాజులమీదకు దండయాత్ర కొనసాగించేముందు ఆయుధపూజచేసికొని అనగా శమీవృక్షం మొదటిన జరిపి విజయయాత్రసాగించి విజయాను పొందుచున్నారు అటులనేదేవీ శరన్నవరాత్రులందు చివరి రోజున ప్రత్యేకించి విజయాన్నిసూచించే నిమిత్తం మహిషాసురుని మర్దించి అమహిషాసురుని పేర దేవి మహిషాసుర మర్ధిని దేవిగా ప్రభాతి పొందినవిషయం అందరికీ తెలిసి సదే అందుచే విజయదశమీ వేడుకలు అర్చింప వైధవంగా చేసుకొని మానవులందరును సౌభాగ్యాలనుపొందుచున్నారు

శమీపూజ కథ సంపూర్ణం

విజయదశమి ప్రాముఖ్యము

శ్రీ మహావిష్ణువు పాలనముద్రంమీది అదిశేషునిపై పవ్వగించి యోగనిద్రలో ఉన్నాడు. అప్పుడు విష్ణుమూర్తి చెవులలోని గులిమి నుండి మరుపు, కైటభుడు అనే ఇద్దరు రాక్షసులు జన్మించారు వారిద్దరూ మహాబలవంతులు వారు శక్తిస్వరూపిణియైన పరాశక్తినిగూర్చి తపస్సుచేసి "స్వేచ్ఛామరణము" వరముగా కోరుకున్నారు. అవరగర్భంలో రాక్షసులిద్దరూ బ్రహ్మమీదతాడిచేశారు. బ్రహ్మదేవుడు మరోచారిలేక విష్ణువు దుగ్ధరక్తవచ్చాడు మధుకైటభులు విష్ణుదేవుని తమతో యుద్ధంచేసిగెలవమన్నారు ఒకరితర్కాత ఒకరుజలసటతీర్చుకుంటూ విష్ణుమూర్తితో యుద్ధంచేశారు. అప్పుడు విష్ణువు నేను అలసిపోయాను కొంతవిశ్రాంతి తీసికొన్న పిమ్మట మళ్ళీమీతో యుద్ధంచేస్తాను. అన్నాడు. మళ్ళీయుద్ధంప్రారంభమయింది. విష్ణువు యోగమాయను సృష్టించాడు. మోగమాయవిష్ణువు ననుగ్రహించింది. యుద్ధసమయంలో యోగమాయ గగనతలంలో రాక్షసులకు దర్శనమిచ్చి వారివైపు వక్రింగా చూసింది. ఆచూపులకు మధు కైటభులుతమనుతాము మరచిపోయారు. ఆసమయంలో విష్ణువు, "గతంలో నేనెంతమంది రాక్షసులనో వధించాను. నాతో ఇంతవరకు యుద్ధంచేసినవారు మీరు తప్పమరొకరులేరు. కనుక ఏదైనా వరంకోరుకొనుడు ఇస్తాను" అన్నాడు. పరవశులై, మదోన్మత్తులయి, క్రోధులై, ఆదానవులు "మేము యాచకులముకాదు. నీవేకోరుకో. పరంజస్తాం" అన్నారు. అప్పుడు శ్రీమహావిష్ణువు, మీరిద్దరూనాచేతిలో మగణించాలి అన్నాడు వారు ఆశ్చిర్యపోయారు. తేలివిగా మోసగింపబడ్డమనిగ్రహించారు లోకమంతా జలమయంగా ఉండటంచూసిమమ్మల్ని నిర్జలప్రదేశంలో సంహరించు అన్నారు. విష్ణువు రాక్షసుల్ని తనతొడలమీద నొక్కి పెట్టి సుదర్శనచక్రితో వారి తలలు నరికాడు. అతలలనుండి మేదస్సు (మెదడు) బయటపడినీ నీటిమీదరాలింది. మధుకైటభులిద్దరూ మరణించారు. అప్పటినుండి విష్ణుమూర్తి మధుకైటభారి అయ్యాడు మేదస్సు అవరించిన జలభాగం మేదిని (భూమి) అయింది అందుచేతనే మట్టితినకూడదంటారు.

* * గ్రంథం సంపూర్ణం * *

శమీ ప్రార్థన

శ్లో॥ శమీ శమయితే పాపం శమీ శత్రు వినాశినీ॥
అర్జునస్య ధరుర్ధారి రామస్య ప్రియదర్శినీ॥

శ్లో॥ శమీం కమల పత్రాక్షీం శమీం కంటక ధారిణీం
ఆరోహతు శమీం లక్ష్మీర్మృగామాయుష్య వర్ధనీం॥

శ్లో॥ నమో విశ్వాస వృక్షాయ పార్థ శస్త్రా ధారిణే
త్వత్తః పత్రం పతీప్యామి సదామే విజయీభవ॥

శ్లో॥ ధర్మాత్మా సత్య సంధశ్చ రామో దాశరథిర్యది
పారుషీ చాప్రతిద్వంద్వస్తరైవం జహిరావణిమ్ ॥

శ్లో॥ అమంగళానాం ప్రశమీ దుష్కృతస్యచ నాశినీం
దుస్వప్నహరణీం ధన్యాం ప్రపద్యేహం శమీం శభాం ॥

కోరిన వారికి మా కేట్లాగు ఉచితంగా పంపబడును

వెల.రే : 15/-